

Въ петък на д: недѣла,
отъ Лѣка зачало 42.

Въ онова врѣмѧ, пристѣниха при Іисѹса дванадесѧтъ-тѣ и рѣкоха мѹ: распѣши народа за да и-
дѫтъ по оконны-ты села и колыбы, да нощуватъ, и да намѣратъ хра-
на; защото тѣка смы въ пусто-
мѣсто. Я той имѹ рече: дайте имѹ
да іадѫтъ. Я тѣ рѣкоха: нынѣ нѣ-
мамы повече отъ петь хлѣба и
двѣ рыбы; освѣнъ ако бы да и-
демъ нынѣ да кѣпимъ іаденіе за
сичкіа тол народа. Защото вѣха
до петь хлады мжіе. И рече на
ученицы-ты си: тѣрете гы да на-
сѣдатъ на кѣпове по петдесать. И
направиша тѣ, и нарѣдиша сичкы-
ты да настѣдатъ. Я той зѣ петь-
тѣ хлѣба, и двѣ-ты рыбы, поглѣ-
дна на небе-то, и благослови гы: и имѹ
(гы) разсчѣпи, и даваше на уче-
ницы-ты си да слѣжатъ прѣдъ
народа. И іадоха и насктиха сѧ
сички; и дигнаха това, що остана
отъ укрѣхъ-ты, дванадесѧтъ ко-
ша. И когато той сѧ молаше на
самѣ, сж него вѣха ученицы-ти мѹ.

Въ суббота на д: недѣла,
Отъ Лѣка, зачало 22

Въ онова врѣмѧ, въ пър-
ва-та суббота слѣдъ вто-
рыя (день на Пасха-
та), минуваше Іисѹсъ
прѣзъ сѣидки-ты, и ученицы-ти
мѹ късаха класове-ты, и іадаха,
като (ги) стриваха сж рѣцѣ. Я нѣ-
кои отъ Фарісен-ты, рѣкоха: защо

правите това, щото не е простено
да сѧ прави въ суббота? И Іи-
сѹсъ отговори, и рече имѹ: не стѣ
чели ни това, което направи Да-
видъ, когато огладиѣ той, и кон-
то вѣха сж него? Какъ влѣзе въ
домъ Божій, и зѣ хлѣбове-ты на
прѣдложеніе-то, и іаде, и даде и на
оныя, които вѣха сж него, които
(хлѣбове) не вѣше простено да ги
іадѫтъ (дрѹги), токмо єдини-ти
священници? И дѣлаше имѹ, че
Сынъ человѣческій е Господарь и
на суббота-та. И пакъ въ дрѹга
суббота влѣзе въ суборище-то, и
появляваше и имаше тамъ нѣкой
человѣкъ, на когото десна-та рѣка
вѣше сѧ. И съглѣдѣваша го книж-
ници-ти и Фарісен-ти, да ли ще
(го) исцѣли въ суббота-та, за да
намѣратъ обвиненіе противъ него.
Но той знаше помышленіа-та
и имѹ, и рече на человѣка сж сѧ
сѧ-та рѣка: стани, та сѧ исправи
насрѣдъ: И той стана, и сѧ ис-
прави. Тогава имѹ рече Іисѹсъ: ще
вы попытамъ нѣщо: какво трѣба
да прави (нѣкой) въ суббота, до-
бро ли, или зло да прави? да спа-
си ли душа, или да погуби? И
като ги изглѣда сички-ты, рече на
человѣка: прости сѧ рѣка-та; и
той стори така: и рѣка-та мѹ
стана здрава, както дрѹга-та.

Въ недѣла, д: по Въздвиженіе.
отъ Лѣка зачало 35.

Рече Господь таѧ притча.
Излѣзе сѣатель-тѣ да сѣ
сѣма-то си; и кога-то
сѣаше, єдно падна край
пѣта,